

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 297/2017-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Vladimírom Cahajlom, Advokátska kancelária, Dlhý rad 1431/16, Bardejov, vo veci namietaného porušenia základného práva „na súdnu ochranu a právnu ochranu a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov“ postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 242/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva „na súdnu ochranu a právnu ochranu a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov“ postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 242/2013.

2. Zo sťažnosti vyplynulo, že:

„Sťažovateľka, ako navrhovateľka, v súdnom konaní Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 3C 242/2013 o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podala súdu tento návrh v januári 2013.

Dňa 18.03.2016 som na prietahy v tomto konaní zaslala predsedovi Okresného súdu Bardejov sťažnosť na prietahy v súdnom konaní.

Dňa 30.03.2016 Okresný súd Bardejov mi oznámil, že po prešetrení sťažnosti na prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3C 242/2013, že spis bol dňa 11.03.2016 postúpený na Okresný súd Bratislava IV, z dôvodu miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu.

Súd v tejto veci nekonal viac ako tri roky.

Z uvedených dôvodov žiadame Ústavný súd Slovenskej republiky aby rozhodol:

1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] na súdnu a právnu ochranu a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prietahov, bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 5.000 €, spôsobené prietahmi v konaní súdu, ktoré Okresný súd Bardejov je povinný zaplatiť sťažovateľke do 60 dní od rozhodnutia k rukám sťažovateľky.

3. Sťažovateľka si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Bardejov povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu do 60 dní od rozhodnutia. /Trovky konania vyčíslime dodatočne./“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

5. Z obsahu sťažnosti, z jej príloh, ako i z „*plnomocenstva*“, ktoré sťažovateľka udelila advokátovi, vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 242/2013.

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01,

I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľky vyplýva, že napadnuté konanie bolo na okresnom súde skončené 11. marca 2016 postúpením „na Okresný súd Bratislava IV, z dôvodu miestnej príslušnosti“. Sťažovateľka sa napriek tomu na ústavný súd obrátila so svojou sťažnosťou až podaním z 2. mája 2016, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súde, ktorý sťažovateľka označila za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jej sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľka sa v predmetnej veci domáhala ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jej právna neistota, predmetnú sťažnosť ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

7. Navyše ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka, ktorá je kvalifikovane právne zastúpená, neoznačila žiadny konkrétny článok ústavy alebo medzinárodného dohovoru, ktorý mal byť v danej veci porušený. Už táto samotná skutočnosť by bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2017